

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fiskeri i Flensborg inderfjord.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1064).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-6 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af anden behandling af:

*Forslag til lov om leje,
forslag til lov om boligbyggeri,
forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen,
forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v. og
forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om personlige tillæg til invalide- og folkepensionister m. v.).*

(Foregående del af anden behandling findes i tidenden sp. 1465).

Forhandlingen genoptoges.

Aage Fogh: Det er lovforslagene om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen, om kommunale ejendomsskatter og om ændring i folkeforsikringsloven, jeg gerne vil gøre nogle bemærkninger om. Jeg anbefaler at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af de højtærede ministre, og derefter at stemme for lovforslagene i deres helhed.

Under debatten i går viste det sig, at det særlig var skattelovsforslagene, der havde vakt oppositionens ubehag, og jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Lorentzen udtrykkelig sagde, at hvis regeringen var villig til at give afkald på disse skatteforslag, var der mulighed for en forhandling mellem oppositionen, i hvert fald mellem venstrepartiet og regeringspartierne, om huslejelovgivningen og byggestøttelovgivningen. På den baggrund finder jeg anledning til at gøre nogle bemærkninger om hele udviklingen af denne sag.

I 1939 gennemførte, så vidt jeg ved, en absolut enig rigsdag forslaget om huslejestop. Det viste sig efter besættelsen af landet, da besættelsesmagten lagde beslag på store husrum, at det var absolut nødvendigt med et sådant indgreb i lejelovgivningen, fordi man selvfølgelig ikke kunne lade lejerne være uden beskyttelse i en periode, hvor husrum var en mangelvare i den grad, som tilfældet var. Jeg konstaterer derfor, at lejestopet har samtlige partier i folketinget fælles ansvar for. I 1946 under ministeriet Knud Kristensen gennemførte man den første byggestøttelovgivning. Det var indenrigsminister Kjær, der stod bag denne lovgivning, der siden under de skiftende regeringer har antaget et meget betydeligt omfang. Det er store beløb, staten her har anvendt, fordi de både store og lettilgængelige lån var efterspurgt og efter mit skøn medvirkende til at sætte byggeomkostningerne op, og trods de store tilskud, der blev givet enten i form af billig rente eller i form af m²-tilskud, udviklede der sig en spænding imellem de to huslejeniveauer, dels det niveau, vi havde i kraft af huslejestopet fra 1939, dels det niveau, der blev gældende for de nye ejendomme. Det var klart for os, at den situation i det lange løb ikke kunne opretholdes. Men jeg understreger igen, at så langt som hertil har i hvert tilfælde de fire gamle partier det fæl-